

Η έλλειψη μεταρρυθμίσεων δημιουργεί στρεβλώσεις στην ελληνική αγορά φαρμάκου

Ένας από τους πλέον ελπιδοφόρους κλάδους της ελληνικής οικονομίας, η ελληνική φαρμακοβιομηχανία, ασφυκτά υπό το βάρος στρεβλώσεων που επέτειναν τα οριζόντια μνημονιακά μέτρα των τελευταίων ετών. Αποτέλεσμα είναι να απειλείται όχι μόνο η βιωσιμότητα των επιχειρήσεων αλλά και η επάρκεια της φαρμακευτικής αγοράς.

Ο απαραίτητος περιορισμός της δημοσίας φαρμακευτικής δαπάνης, η οποία είχε εκτροχιαστεί στα χρόνια προ της κρίσης, επιτευχθηκε πλασματικά μέσω παρεμβάσεων λογιστικού χαρακτήρα.

Η μεγάλη μείωση της δαπάνης, οι συνεχείς μειώσεις τιμών και η επιβολή στις φαρμακευτικές εταιρείες υποχρεωτικών εκπτώσεων και επιστροφών ήταν μέτρα αντιαναπτυξιακά και χωρίς κανένα όραμα.

Δημιουργήσαν περαιτέρω στρεβλώσεις στην αγορά και σίγουρα δεν συνιστούσαν ολοκληρωμένη πολιτική φαρμάκου.

Ονομαστικά, η μείωση της αποζημιούμενης δαπάνης είναι εντυπωσιακή και φτάνει το 62% για την περίοδο 2009-2016.

Δεν πρόκειται, όμως, για έναν πραγματικό περιορισμό. Οι αυξημένες υπερβάσεις της προ-

βλεπόμενης δαπάνης καλύπτονται υποχρεωτικά από τις φαρμακευτικές εταιρείες, οι οποίες καλούνται φέτος να επιστρέψουν στον ΕΟΠΥΥ ποσό που θα ξεπεράσει το 1 δισ. ευρώ.

Την ίδια στιγμή, ο όγκος των συνταγών συνεχώς αυξάνεται, ελλείπει αποτελεσματικών ελεγχών στη συνταγογράφηση και ελλειπούς εφαρμογής των θεραπευτικών πρωτοκόλλων.

Ο περιορισμός της πραγματικής δαπάνης οφείλεται αποκλειστικά στις σημαντικές μειώσεις τιμών, σε εξαμηνιαία βάση, οι οποίες έχουν επιβαρύνει δυσανάλογα τα οικονομικά φάρμακα ελληνικής παραγωγής, στην πλειοψηφία τους γενόσημα, σε σχέση με τα ακριβότερα εισαγόμενα φάρμακα.

Πολλά από αυτά έχουν σήμερα τιμές χαμηλότερες των 3 ευρώ, με αποτέλεσμα να οδηγούνται σταδιακά σε απόσυρση από την αγο-

ρά. Επί της ουσίας, πρόκειται για ένα αναποτελεσματικό μέτρο, αφού οι ασθενείς αναγκάζονται να τα αντικαταστήσουν με νέες θεραπείες, οι οποίες είναι κατά κανόνα ακριβότερες.

Όπως τονίζουν οι εκπρόσωποι της ελληνικής φαρμακοβιομηχανίας, η εφαρμογή μέτρων με βραχυπρόθεσμο ορίζοντα, επί σειρά ετών, έχει δημιουργήσει ακόμη μεγαλύτερες στρεβλώσεις στην αγορά και δυσκολίες στο επείγειν, ειδικά για τις ελληνικές εταιρείες.

Οι νέες μειώσεις τιμών που αναμένεται να ανακινωθούν εντός των επόμενων ημερών θα θέσουν εν αμφίβολω την παραμονή αξιόπιστων, οικονομικών θεραπειών στην αγορά.

Την ίδια στιγμή, οι υποχρεωτικές επιστροφές προς τα Ταμεία και τα νοσοκομεία έχουν σήμερα φθάσει το 37% του τζίρου της ελληνικής φαρμακοβιομηχανίας, στερώντας τη δυνατότητα από τις εταιρείες να προγραμματίσουν επενδύσεις για έρευνα και ανάπτυξη που θα συμβάλουν στην περαιτέρω μείωση της ανεργίας.

Επειτα από οκτώ χρόνια μνημονιακών πα-

ρεμβάσεων στον χώρο του φαρμάκου, είναι πλέον αναγκαίο να εφαρμοστεί μια ολοκληρωμένη πολιτική, η οποία θα εξασφαλίζει την πρόσβαση των ασθενών στις απαραίτητες θεραπείες, λαμβάνοντας υπόψη τα οικονομικά των ταμείων και την εγχώρια προστιθέμενη αξία.

Πραγματικές εξοικονομήσεις μπορούν να επιτευχθούν μόνο με τον εξορθολογισμό της συνταγογράφησης, μέσω αποτελεσματικών ελεγχών, εφαρμογής των θεραπευτικών πρωτοκόλλων και αξιολόγησης της καινοτομίας με όρους κόστους-οφέλους.

Εξίσου απαραίτητη είναι η αύξηση της διείσδυσης των γενόσημων στην ελληνική αγορά στα ευρωπαϊκά επίπεδα, ώστε να εξασφαλιστεί η πρόσβαση των ασθενών σε αξιόπιστα, αποτελεσματικά φάρμακα και να απελευθερωθούν πόροι για καινοτόμες θεραπείες.

Οποιαδήποτε περαιτέρω καθυστέρηση θα έχει δραματικές συνέπειες τόσο για τη φαρμακευτική αγορά στο σύνολό της όσο και για τους Έλληνες ασθενείς.